

20/09 - 12/12/2009

lokaal
01

Kloosterlaan 138
4811 EE Breda
t: +31-(0)76-5141928
e: info@lokaal01.nl
w: www.lokaal01.nl

Keiko Sato - "Becoming Art"

Locatie: Chassé Parking, Loge van bewaking\

Deze video kadert in het tentoonstellingsproject van Stichting Lokaal 01 *B-Sides and Rarities* dat handelt over de spanning tussen het onrealisbare en het ongerealiseerde binnen de beeldende kunsten.

Voor meer informatie kunt u steeds terecht op: www.lokaal01.nl en bovenstaande contactgegevens.

NL

Het project in Lokaal 01.

'Becoming Art'

Dit project begint door mezelf vragen te stellen over het proces van het maken van kunst.

Waarom en wanneer kan ik zeggen: "Dit is een kunstwerk?"

Hoe kan ik tekst en verhaal omzetten in beeldende kunst?

Een fragment uit de introductie van het boek *Crash* door J.G. Ballard:

"Het huwelijk van de rede en de nachtmerrie die de 20e eeuw heeft gedomineerd heeft geleid tot een steeds meer dubbelzinnige wereld. Door het hele communicatielandschap heen zien we schrikbeelden van sinistere technologieën en dromen die voor geld te koop zijn. Thermonucleaire wapensystemen en frisdrankreclames bestaan naast elkaar in een overbelicht rijk geregeerd door reclame en pseudo-evenementen, wetenschap en pornografie. Onze levens worden bepaald door de twee grote leidmotieven van de 20e eeuw - seks en paranoia."

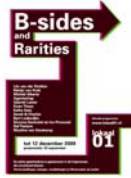
Ik herinner me niet goed hoe het idee ontstond om een installatie te maken van onderdelen van kapotte auto's op de vloer. Ik had ook een idee om de auto te deconstrueren.

Ik werd gevraagd voor het project *B-Sides and Rarities* van Lokaal 01 en begon te denken, het was eigenlijk het beginpunt van de overweging om de installatie te maken. Toen herinnerde ik me een boek, *Crash* door J.G. Ballard, gepubliceerd in 1974. Ik was erg onder de indruk van de introductie van het boek, geschreven door Ballard toen het opnieuw werd gepubliceerd in 1995.

De vraag rees of er alleen praktische redenen zouden zijn om het project wel of niet te realiseren. Ik dacht dat dat het geval was, maar als ik het echt had willen doen, zou het mogelijk zijn geweest. Een specifieke eigenschap van een installatie is, dat het moeilijk is om het werk te voltooien in een atelier. Het kan afhangen van de tentoonstellingsruimte. Installaties worden soms een "werk in uitvoering" genoemd. Ik was niet gevraagd om dit werk laten zien en uiteraard had ik geld nodig om het te maken. Maar toch. Ik kwam tot de conclusie dat er sprake moet zijn geweest van een aantal persoonlijke redenen.

Wat is het realiseren van een kunstwerk? Betekent het te exposeren of om het volledig af te maken als een kunstwerk? Ik vroeg Frederik Vergaert in Lokaal 01 hiernaar. Hij antwoordde dat een onvoltooid kunstwerk iets anders is dan een niet gerealiseerd werk. Een onvoltooid kunstwerk kan worden gepresenteerd in een tentoonstellingsruimte. Dus een niet gerealiseerd kunstwerk betekent dat het kunstwerk nog niet is getoond. Maar wil de kunstenaar het onvoltooid kunstwerk laten zien? In het geval van een installatie kan het antwoord "Ja" zijn. Maar de meeste schilder- en beeldhouwwerken zouden worden voltooid in een atelier.

Tegenwoordig is het tentoonstellen een prioriteit voor sommige kunstenaars. Echter, als de kunstenaar het werk wil ontwikkelen en voltooien, kost dat tijd.

20/09 - 12/12/2009

lokaal
01

Kloosterlaan 138
4811 EE Breda
t: +31-(0)76-5141928
e: info@lokaal01.nl
w: www.lokaal01.nl

Hoe en wanneer beslist de kunstenaar: "Dit kunstwerk is af."
Dit is mijn vraag over ongerealiseerde kunstwerken.

Hoe zit het met mijn artistieke praktijk? Van 1996-2001 ben ik heel druk bezig geweest met het maken van verschillende installaties voor diverse tentoonstellingen. Door de ervaringen van 11 september 2001 en mijn ziekte werd ik me ervan bewust dat ik me moest concentreren op een bepaald project en van de noodzaak om mijn kunstwerken te realiseren. Ik raakte er meer en meer van overtuigd dat de constante artistieke praktijk zeer belangrijk is, en noodzakelijk. Toen ik geïnspireerd raakte door de tekst van Ballard, aarzelde ik vanwege mijn gebrek aan artistieke praktijk. Op dat moment had ik dit niet helder voor ogen, maar op een of andere manier voelde ik het.

Is er een andere reden dat ik het werk niet had gerealiseerd? Ik zag de film 'Crash' en las het boek onlangs opnieuw. Ik vond het erg moeilijk, vanwege de perverse en pathologische context van de tekst en de beelden van een in scène gezette crash, hoewel het een kritiek is op de moderne samenleving en de mens, zoals als Ballard schreef in zijn inleiding.

Op tv zag ik een auto crashen in de menigte op Koninginnedag in Nederland en een van mijn kennissen verloor haar familie in een auto-ongeluk. De realiteit van een auto-ongeval is verschrikkelijk en maakt het leven van mensen erg moeilijk. Wanneer een beeldend kunstenaar, schrijver of filmmaker kunst maakt op de manier zoals J.G. Ballard schreef en David Cronenberg filmde, kunnen morele kwesties niet worden vermeden.

Ik vond het te moeilijk een kunstwerk te maken in termen van het boek 'Crash'. De zogenaamde realiteit verhinderde mij om het idee van het boek te realiseren. Auto-ongelukken veroorzaken per jaar honderdduizenden doden en miljoenen gewonden. Ballard vraagt zich in de introductietekst af of moderne technologieën ons de mogelijkheid bieden in contact te komen met onze eigen perversiteit en pathologie. "Wordt er een afwijkende logica ontvouwd die krachtiger is dan gezond verstand?" Hij schrijft over het feit dat de schrijvers volgens andere regels schrijven dan in de 19e eeuw en vraagt zich af of schrijvers nog steeds het morele gezag hebben om een onafhankelijke en kunstmatig afgebakende wereld te verzinnen. Een schrijver heeft geen morele houding. "Hij biedt een reeks van opties en denkbeeldige alternatieven. Zijn rol is die van de wetenschapper, op safari of in zijn laboratorium, geconfronteerd met een onbekend terrein of onderwerp. Het enige wat hij kan doen, is verschillende hypothesen te ontwikkelen en te toetsen aan de feiten."

Ik herinnerde me dat ik zeer onder de indruk was van de introductietekst van Ballard. Dus nu ben ik meer en meer bereid om het idee van een technologische wereld te realiseren, met name de "autosamenleving" waarin wij leven.

Ik wilde iets beginnen voor het project omdat ik geen beeldmateriaal had om te laten zien als een voorbeeld van mijn niet-gerealiseerde kunstwerk. Het zat allemaal in mijn hoofd. Ik ging naar verschillende autosloperijen om autowrakken te filmen. Nergens kreeg ik toestemming om te filmen of te fotograferen. Het waren heel rommelige plekken en er hing een vreemde sfeer.

In plaats van te filmen en fotograferen, besloot ik om beelden van internet te verzamelen van gecrashte auto's, wegen, parkeerplaatsen en vrouwen in autoreclames. Deze beelden heb ik gebruikt om een videoclip te maken als een schets, zonder intentie een kunstwerk te maken.

Ik wilde het werk in verband brengen met een parkeerterrein in Breda. Lokaal 01 stelde voor een gang te gebruiken die loopt van de parking naar het casino en het theater. De gang is kleurrijk, vreemd zelfs, en er is een aquarium en twee bewakingsmonitors. Mensen lopen voorbij en kunnen zichzelf zien op de schermen. Ik wilde mijn video projecteren naast een van de aanwezige schermen. Ik vond het heel interessant om de video op die locatie te presenteren, maar vanwege veiligheidsredenen kreeg ik geen toestemming deze ruimte te gebruiken.

Hoe zie ik de schets nu? Vreemd genoeg wordt het een kunstwerk hoewel het nog maar het begin is.

20/09 - 12/12/2009

lokaal
01

Kloosterlaan 138
4811 EE Breda
t: +31-(0)76-5141928
e: info@lokaal01.nl
w: www.lokaal01.nl

EN

The project in Lokaal 01.

'Becoming Art'

This project starts by asking me about the process of making Art.

Why and when can I say, "This is an art work"?

How can I transform text and story to visual art?

A part of the introduction of the book, *Crash*, by J.G. Ballard:

"The marriage of reason and nightmare that has dominated the 20th century has given birth to an ever more ambiguous world. Across the communications landscape move the specters of sinister technologies and the dreams that money can buy. Thermo-nuclear weapon systems and soft-drink commercials coexist in an overlit realm ruled by advertising and pseudo-events, science and pornography. Over our lives preside the great twin leitmotifs of the 20th century – sex and paranoia."

I do not remember clearly how the idea came about to make an installation piece, made by parts of broken cars, on the floor. I also had an idea to deconstruct the car.

I was asked for the project, 'Never realized artwork' by Lokaal 01 and started thinking; it was actually the starting point of considering making the installation work. Then I remembered a book, *Crash* by J.G. Ballard, published in 1974. I was very impressed by the introduction of the book, written by Ballard when it was republished in 1995.

The question arose if there would be only practical reasons for not actualizing the project or not. I thought there were, but if I really wanted to do it, it could have been possible. Installation work has a specific character that makes it difficult to complete the work in a studio. It can depend on an exhibition space. Installation is sometimes called: work in progress. I was not asked to show this piece and obviously I needed money to make it. But still. As a conclusion I reached the point that there must have been some personal reasons.

What is realizing artwork? Does it mean to exhibit it or complete it as an artwork?

I asked Frederik Vergaert in Lokaal 01 about it. He answered that finished artwork is different from unrealized work. Unfinished artwork can be presented in an exhibition space.

So unrealized artwork means the artwork is not yet shown.

But does the artist want to show the unfinished artwork? In the case of installation work the answer can be: "Yes". But most painting and sculpture work would be finished in a studio.

Nowadays, exhibiting is a priority for some artists. However, if the artist wants to develop the piece of work and complete it, it takes time.

How and when does the artist decide, "This is a finished art work."

This is my question about unrealized artwork.

How about my artistic practice? From 1996-2001 I have been very busy to make the different installations for various exhibitions. The experiences of 11 September 2001 and my illness made me realize to concentrate on a particular project and the need to develop my artwork to actualize it. I started to get more and more convinced that the constant artistic practice is very important and necessary. When I got inspired by the text of Ballard, I hesitated, because of my lack of artistic practice. At that time I did not know it clearly, but somehow I felt it.

Is there another reason that I did not actualize the piece? I saw the film 'Crash', and read the book again recently. I found it very hard, because of its perverse and pathological contexts of writing and depicting the idea of a crash, though there was a critical viewpoint on modern society and human beings, like Ballard wrote in his introduction.

On TV, I saw the car crashing into the crowd on Queen's day in the Netherlands and one of my acquaintances lost her family in a car accident. The reality of a car accident is horrible and makes people's lives very difficult. When a visual artist, writer, or filmmaker makes

20/09 - 12/12/2009

lokaal
01

Kloosterlaan 138
4811 EE Breda
t: +31-(0)76-5141928
e: info@lokaal01.nl
w: www.lokaal01.nl

art in this way, as J.G. Ballard wrote and David Cronenberg filmed, moral issues cannot be avoided.

Then I considered it too hard for me to make an artwork in terms of the book, 'Crash'. So-called reality bothered me to actualize the idea of the book. Car crashes kill hundreds of thousands of people each year and injure millions. Ballard asks in the introduction text if modern technology provides us with opening up our own perversity and pathologies. "Is there some deviant logic unfolded more powerful than that provided by reason?" He writes about the fact that writers' rules are no more like in the 19th century and asks if the writer has still the moral authority to invent a self-sufficient and self-enclosed world. A writer has no moral stance. "He offers a set of options and imaginative alternatives. His role is the one of the scientist, whether on safari or in his laboratory, faced with an unknown terrain or subject. All he can do is to devise various hypotheses and test them against the facts.

I remembered that I was very impressed by Ballard's introduction. So now, I am more and more willing to actualize the idea about a technological world, especially the car society, we live in.

I wanted to start something for the project, because I did not have any visual material to show as an example of my unrealized artwork. It was all in my head. I went to some scrap yards in order to film some crashed cars. Nowhere I got permission to film nor photograph. The places were very shabby and there was a strange atmosphere.

Instead of filming and photographing, I decided to collect the images of crashed cars, highways, parking lots, women in car advertisements on the internet, which I chose in order to make a video clip as a sketch without any intention of making an artwork.

I wanted to present it in relation to a car parking in Breda. Lokaal 01 suggested using the corridor between a car parking towards the casino and the theatre. The corridor was colourful, even strange, and there was a fish tank and two camera screens. People walk by and can see themselves on the screens. I wanted to place the video screen next to one of the screens. I found it very interesting to present the video, but it was impossible to use the space, because of security reasons.

How do I see the sketch now? Strangely it is becoming an artwork, though it is just the beginning.

Keiko Sato
September, 2009